

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 838/2025
07.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др, због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Станише Николића и браниоца окривљене ББ, адвоката Уроша Матића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4.60/24 од 07.11.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1По1-21/24 од 14.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 07.10.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене ББ, адвоката Уроша Матића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4.60/24 од 07.11.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1По1-21/24 од 14.03.2025. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу поднети захтев **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Станише Николића поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4.60/24 од 07.11.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1По1-21/24 од 14.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4.60/24 од 07.11.2024. године окривљене АА и ББ оглашене су кривим да су извршиле по једно продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика за које им је суд изрекао условну осуду, тако што је окривљеној АА утврдио казну затвора у трајању од једне

године и истовремено одредио да се иста неће извршити уколико окривљена у време проверања од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а окривљеној ББ утврдио казну затвора у трајању од три месеца и истовремено одредио да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљена у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовнископравном захтеву, на начин ближе наведен у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1По1-21/24 од 14.03.2025. године делимично је усвојена жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције, а поводом жалби бранилаца окривљених АА и ББ и по службеној дужности преиначена је пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4-60/24 од 07.11.2024. године, па је окривљена АА оглашена кривом да је извршила продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, за које јој је изречена условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено је одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико у време проверавања од од две године од дана правноснажности пресуде окривљена не учини ново кривично дело, а окривљена ББ да је извршила продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, за које јој је изречена условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено је одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико у време проверавања од две године од дана правноснажности пресуде окривљена не учини ново кривично дело. Истом пресудом окривљенима АА и ББ изречене су мере безбедности забрана вршења позива, делатности и дужности, тако што им је забрањено вршење позива, делатности и свих дужности везаних за располагање, коришћење, управљање и руковање имовином која представља власништво буџета Републике Србије у трајању о једне године, а одлучено је и о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву на начин ближе наведен у изреци пресуде.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

-бранилац окривљене АА, адвокат Станиша Николић, због повреде кривичног закона, са предлогом да Врховни суд преиначи другостепену пресуду и одбије оптужбу против окривљене АА због постојања разлога из члана 422. став 1. тачка 3) у вези члана 103. тачка 5) и 104. став 6. Кривичног законика, и

-бранилац окривљене ББ, адвокат Урош Матић, због повреде кривичног закона, са предлогом да Врховни суд побијане пресуду укине и на основу одредбе члана 422. тачка 3) ЗКП у вези члана 103. тачка 5) и 104. став 6. Кривичног законика одбије оптужбу против окривљене ББ због кривичног дела несавестан рад у служби из члана 361. став 1. Кривичног законика.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство

није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, те након оцене навода изнетих у захтевима нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене ББ адвоката Уроша Матића је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, а у преосталом делу је недозвољен, док је захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Станише Николића, неблагоприятен.

Бранилац окривљене ББ, адвокат Урош Матић у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са образложењем да је повређен објективни идентитет оптужног акта на тај начин што је првостепени суд, без обзира што је Виши јавни тужилац у оптужном предлогу кривично дело описао са бланкетном диспозицијом, односно упутио на другу правну норму, из описа радње кривичног дела бланкетну норму изоставио, иако је везан чињеничним описом из оптужног акта сходно одредби члана 420. ЗКП.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Врховни суд је оценио неоснованим из следећих разлога:

Одредбом члана 420. ЗКП прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумевало би измену чињеничног описа дела који је дат у оптужном акту, додавањем нове радње извршења, односно веће криминалне количине окривљеном, на који начин се погоршава његов положај у погледу правне оцене дела или кривичне санкције, а што у конкретном случају, по налажењу овог суда, то није учињено.

Из списка предмета - оптужног предлога јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције Ктo Ко.бр.96/20 од 17.11.2020. године, (измењеним 09.11.2023. и 05.04.2024. године) утврђује се да је окривљеној ББ стављено на терет продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика које је извршила на тај начин што је „...противно члану 29. став 2. Закона о судским таксама у 153 предмета Основног суда у Краљеву“ исто дело извршила, а изреком првостепене пресуде оглашена је кривом за исто кривично дело са јасно опредељеном радњом извршења уз изостављање бланкетне норме. Међутим, по налажењу овог суда, оваква корекција није од утицаја на постојање предметног кривичног дела, при чему се изостављањем бланкетне норме не може учинити прекорачење на коме се у поднетом захтеву за заштиту законитости инсистира.

Према томе, према налажењу Врховног суда, првостепени суд је прилагодио изреку првостепене пресуде чињеничном стању које произлази из изведених доказа на главном претресу, при чему није изменио суштину описа радње оптужења, нити наступиле последице, нити је у опису радње увећана криминална количина на штету окривљене ББ, те самим тим није повређен објективни идентитет између оптужбе и

пресуде, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене ББ, адвоката Уроша Матића, оцењени као неосновани.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости браниоца окривљене ББ, наводи се да је побијаним пресудама учињена и повреда закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП с обзиром да опис радње извршења је нејасан и неразумљив, као и да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, јер је описана радња извршења нејасна и противречи чињеницама наведеним у наставку описа радње извршења-да је окривљена вршила оверу уговора, преписа рукописа потписа и других потписа, односно предузимала је радње из описа посла референта за оверу.

Даље, у поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац наводи да се према опису радње из оптужног акта најпре ради о кривичном делу несавестан рад у служби из члана 361. Кривичног законика при чему окривљена није испуњавала законске услове за рад на радном месту референта за оверу, да није прошла ни једну обуку за рад на овом радном месту нити је имала стручну спрему и потребне квалификације, да су нејасни разлози у погледу постојања умишљаја окривљене, да нема разлога о наступелој последици или насталој користи, без којих ово дело не постоји, нити је утврђена чињеница да ли је судска такса плаћена накнадно или принудно наплаћена, а осим тога, из описа радњи спорна је и чињеница времена када је кривично дело учињено, а којим свим наводима бранилац на основу сопствене оцене изведених доказа извлачи закључак о постојању кривичног дела из члана 361. КЗ и суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и учињену повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљене ББ, адвоката Уроша Матића, у овим деловима оценио као недозвољен.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако није поднет у року из члана 485. став 4. ЗКП, односно у року од 30 дана од дана када је окривљеном достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП којим су права браниоца ограничена правима окривљеног.

Имајући у виду цитиране законске одредбе и чињеницу да је окривљеној АА уредно достављена другостепена пресуда дана 16.05.2025. године, како то произлази из повратнице која се налази у списима предмета, а да је захтев за заштиту законитости бранилац окривљене предао Вишем суду у Краљеву Посебно одељење за сузбијање корупције 17.06.2025. године, како то произлази из службеног пријемног печата Вишег суда у Краљеву, то је предметни захтев поднет након законом прописаног рока из

члана 485. став 4. ЗКП, па је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Станише Николића одбацио као неблаговремен.

Из напред изнетих разлога, Врховни суд је у смислу одредбе члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 1) и 2) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић